

valget, som har arbejdet under ledelse af justitsministeriet.

Underudvalget har som udgangspunkt for sit arbejde lagt til grund, at anordningen af 7. juni 1963 må antages at have medført, at den del af dansk lovgivning, som ikke efter sit eget indhold er begrænset til landområdet og søterritoriet, er udstrakt til at gælde virksomhed, der står i forbindelse med udforskning og udnyttelse af soklens naturforekomster. Udvalget har imidlertid fundet, at man for at afskære tvivl om, i hvilket omfang dansk lovgivning og retshåndhævelse gælder på sokkelområdet, burde foretage en samlet retlig regulering af forholdene på kontinentalsoklen.

Justitsministeriet har tilrådt udvalgets opfattelse, og det fremsatte lovforslag er identisk med udvalgets udkast.

I Sverige og Norge er der også udfærdiget specielle love om forholdene på kontinentalsoklen, nemlig for Sveriges vedkommende lov nr. 314 af 3. juni 1966 om kontinentalsoklen, og for Norges vedkommende lov af 21. juni 1963 om udforskning og udnyttelse af undersøiske naturforekomster.

Lovens gennemførelse vil ikke medføre administrative konsekvenser f. s. v. angår sådan virksomhed på sokkelområdet, som allerede er omfattet af den gældende lovgivning. Omfanget af den administration, der bliver nødvendig med hensyn til de tilladelser, der gives til udforskning og indvinding, som ikke omfattes af den eksisterende lovgivning, vil afhænge af det antal tilladelser, der bliver givet. Øgede administrationsudgifter vil dog kunne udliges gennem opkrævning af de i § 2, stk. 3, nævnte afgifter, og såfremt en indvinding af råstoffer, f. eks. ral, grus og sand, kommer igang, vil virksomheden kunne blive indtægtsgivende for staten. Det er ifølge sagens natur umuligt at skønne over størrelsen af eventuelle indtægter.

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til stk. 1. Ifølge sokkelkonventionens art. 1 omfatter den kontinentale sokkel havbunden og undergrunden i de undersøiske områder, som grænser op til kysten, men ligger uden for søterritoriet indtil en dybde af 200 meter eller uden for denne grænse, så langt havdybden tillader udnyttelse af områdets naturforekomster.

I de tilfælde, hvor den danske kontinentalsokkel grænser op til andre staters andele af soklen, skal afgrænsningen ifølge konventionen principalt fastsættes ved aftale mellem nabostaterne. I mangel af aftale skal afgrænsningen ske i overensstemmelse

med ligeafstandsprincippet, medmindre særlige omstændigheder tilsiger en anden grænselinie.

På grundlag af disse bestemmelser har Danmark hidtil afsluttet sokkelaftaler med Norge, Storbritannien og Nederlandene samt med Forbundsrepublikken Tyskland om den kystnære del af sokkelområdet i Nordsøen. (Lovtidende C, bekendtgørelse nr. 48 af 11. juli 1966, jfr. bekendtgørelse nr. 67 af 21. juni 1968, bekendtgørelse nr. 14 af 17. februar 1967, bekendtgørelse nr. 56 af 11. august 1967 og bekendtgørelse nr. 37 af 11. juni 1966). Efter at nye forhandlinger har været ført med Forbundsrepublikken Tyskland på grundlag af den afgørelse, som blev truffet af Den internationale domstol i Haag, er der mellem de to lande paraferet en ny aftale om hele grænsens forløb, som i nær fremtid vil blive undertegnet og derefter forelagt folkettingen med henblik på ratifikation. Aftalen vil nødvendiggøre mindre justeringer af aftalerne med Storbritannien og Nederlandene. For de øvrige danske farvandsområder kan der endnu blive tale om at fastlægge sokkelgrænserne i Kattegat og Østersøen samt for Grønlands vedkommende over for Canada. Det må endvidere forventes, at der inden for de nærmeste år på det internationale plan vil blive fastlagt bestemmelser om den yderste grænse for den kontinentale sokkel, hvor denne støder op til den dybe oceanhavbund.

Loven omfatter ikke dansk søterritorium. Dettets udstækning er fastlagt i kgl. anordning nr. 437 af 21. december 1966 og for Grønlands vedkommende i kgl. anordning nr. 191 af 27. maj 1963.

Til stk. 2. Afgrænsningen af de naturforekomster, som loven omfatter, svarer til afgrænsningen i konventionens artikel 2, stk. 4.

Det følger af bestemmelsen, at loven ikke vedrører fiskeri af andre dyrearter end sådanne, som ikke er i stand til at bevæge sig uden i stadig fysisk berøring med havbunden eller undergrunden. Det almindelige fiskeri vil således kun blive berørt, hvis der i anledning af oprettelse af sikkerhedszoner m. v., jfr. lovforslagets § 4, stk. 2, sker visse indskrænkninger i fiskeriområderne. Det kan imidlertid næppe antages, at sådanne indskrænkninger vil medføre væsentlige gener.

Til § 2.

Til stk. 1. Denne bestemmelse vedrører havbundens eller undergrundens mineralske og andre ikkelevende forekomster. Som hovedregel gælder reglerne i loven om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund også for udforskning og udnyttelse af disse forekomster, jfr. bestemmelsens sidste punktum. Undergrundsloven